

[Rasmussen (Gylling).]

et saadant Omfang, at Befolkningen ser, jeg havde nær sagt med Rædsel, hvorledes Forholdene stadig mere og mere udvikler sig i den Retning. Det er jo saadan, at der hver eneste Dag rejser i Hundredvis af Mennesker alle Vegne fra med samme Maal for Øje: at blive stedt for Myndighederne i de mange forskellige Kontorer for at sikre sig en lille Smule Rimelighed for deres Erhverv. Som Regel viser Resultatet sig at være negativt. Det er en endeløs Bevægelse, som her er i Gang, og der kan tilsyneladende ikke findes nogen Ordning derpaa. Afgørelserne er modstridende og trækker ud, saaledes at det Grundlag, hvorpaa de paagældende egentlig søgte, da de begyndte, er bortfaldet.

Nu kunde man maaske sige, at saadan er det nu engang efter denne Krig alle Steder. Men Folk, der har rejst som Repræsentanter for Erhvervene for at forsøge at gennemføre handelsmæssige Overenskomster ad privat Vej, f. Eks. i Holland og Belgien, paastaar, at det er meget, meget nemmere og meget mere ligetil i disse Lande, end det er her i Danmark. Jeg vil derfor meget stærkt opfordre denne Regering, hvis Program og Synspunkter maa falde sammen hermed, til at tage Initiativet til at bortskaffe den Slags Ting. Jeg finder, at den Pukkel, som vi har paa dette Omraade, er meget mere farlig end den Valutapukkel, man taler saa meget om. Hvis der kunde gennemføres en Forenkling, og hvis Afgørelserne paa disse Omraader kunde lægges ud til Amterne, hvad de lige saa godt kunde, vilde meget, meget være vundet.

Man vilde ved en saadan Ændring af Administrationen kunne overvinde meget af den Tvivl og den Misfornøjelse og Bitterhed, der i Dag hersker i store Kredse af Erhvervslivet. Hvis man blot saa et rigtigt Forsøg paa en Forenkling af denne store Pukkel og et Forsøg paa en Udlægning af Afgørelserne til Provinsen i mange Tilfælde, vilde man kunne opnaa meget, meget mere til Støtte af Demokratiet, end man ved almindelige politiske Taler er i Stand til.

Heilesen: Jeg vil gerne fremkomme med nogle Bemærkninger om Landbo- og Husmandsforeningsauktioner. Med Hensyn til disse Auktioner er der et Forhold, der er saa meningsløst, at det vil være urimeligt, at Landbruget skal blive ved med at finde sig deri. Landbo- og Husmandsforeningerne skal ifølge den gældende Lovs Bestemmelser ved Omsætning af Dyr fra Medlem til Medlem i Afgift til Staten betale 1 pCt. + visse

Tillæg. De gældende Bestemmelser om Landbo- og Husmandsforeningsauktioner findes i Loven af 9. Maj 1917, der maa betragtes som en Afklaring og Fastlæggelse af Rammerne for disse Auktioner. Forud for Lovens Vedtagelse blev der i enkelte Landbo- og Husmandsforeninger afholdt Auktioner, der ikke alene omfattede Landbrugets Produkter, hvilket skabte Strid om deres Lovlighed. Den nugældende Lov om Landbo- og Husmandsforeningsauktioner maa anses for et Kompromis efter de Forhandlinger, der er gaaet forud for Lovens Vedtagelse. Man havde efter min Bedømmelse Valget mellem den nugældende Lov og et Sagsanlæg fra Myndighederne angaaende de praktiserede Forhold, hvorefter det helt vilde blive forbudt Landbruget at omsætte Dyrene med den lavere Auktionsafgift. Tiden har forlængst bevist, at Landbo- og Husmandsforeningsauktioner er den bedste og mest hensigtsmæssige Metode for Salg og Køb af Dyr fra Mand til Mand. Her bliver alle Dyr, forinden de indføres til Auktionen, synet af en Dyr læge. Det giver Køberne en Garanti for, at det er sunde Dyr de køber. Endvidere har Køberne her Lejlighed til at faa præsenteret et betydeligt Udvalg af den Vare, der søges, medens Dyrene ellers skal opsøges ude paa Landet eller omsættes med en mere eller mindre god Handelsmand som Mellemlid. Og endelig skal jeg tilføje, at Afgiften ogsaa i væsentlig Grad maa anses for at ramme de smaa Landbrug haardest, da disse mere end de større Landbrug er henvist til Indkøb af Dyr, naar deres Besætning skal fornyes. Jeg kan oplyse, at der aarligt paa Landbo- og Husmandsforeningsauktioner i Hjørring Amt omsættes Dyr til en Værdi af ca. 5 Mill. Kr., saa det er ikke et helt ubetydeligt Spørgsmaal.

Paa Baggrund af denne min Fremstilling tror jeg, man kan forstaa, hvilken Betydning Landbo- og Husmandsforeningsauktioner har i Dag, og forstaa det urimelige i, at man opretholder en Lovgivning, der fastholder en uretfærdig Ordning for Landbruget i Forhold til andre frie Erhverv, der har Ret til paa Auktioner at omsætte deres Produkter uden Afgift til Staten. Jeg vil gerne i denne Forbindelse henstille til den højtærede Justitsminister at stille Forslag om, at nævnte Forhold ændres, saaledes at Landbo- og Husmandsforeningernes Medlemmer paa deres Auktioner faar Ret til at omsætte deres Dyr uden Afgift til Staten i Lighed med, hvad der allerede er tilladt for baade Fiskeri- og Gartnerierhvervet.

I Tilslutning til det ærede Medlem Hr. Kristian Nygaards Udtalelser om Ædruelig-